

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 87.517 van 24 mei 2000

A. 72.230/VI-13.539

A. 72.301/VI-13.552

In zake : **NICAISE** Michel,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Fernand SCHMITZ, advocaat,
Louizalaan 479, bus 46
1050 Brussel.

tegen :

de stad Aat,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. RIVIERE, advocaat,
rue César Despretz 26
7860 Lessen.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 26 november 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Michel NICAISE, schooldirecteur, de nietigverklaring vordert van “het besluit van 30 september 1996 van de gemeenteraad van de stad Aat” die hem bij wijze van tuchtstraf voor één jaar heeft geschorst;

Gezien het op 2 december 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring vordert van dat besluit, alsook, “bij wijze van gevolg, van het besluit van 7 november 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Henegouwen” om zich niet tegen de tenuitvoerlegging van het genoemde besluit te verzetten;

Gelet op arrest nr. 63.373 van 29 november 1996 en arrest nr. 63.503 van 11 december 1996 waarbij de vorderingen van dezelfde verzoeker tot schorsing van de tenuitvoerlegging van die handelingen worden afgewezen;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer BOUVIER, eerste auditeur - afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 21 juni 1999, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien het verzoek van de verzoekende partij tot voortzetting van de procedure;

Gelet op de beschikking van 26 januari 2000, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 3 mei 2000;

Gehoord het verslag van de heer HANSE, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. SNOECK, loco Mr. SCHMITZ, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. DELANGRE, loco Mr. RIVIERE, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het gedeeltelijk eensluidend advies van de heer BOUVIER, eerste auditeur - afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten aan de zaak ten grondslag liggen :

1. Als directeur van gemeenteschool nr. 1 te Aat vermeldt verzoeker in september 1994 bewust een verkeerde geboortedatum op de inschrijvingskaart van een kind om een gesubsidieerde halftijdse betrekking meer te krijgen in een kleuterklas te MAFFLE.

De feiten komen op 2 juni 1995 aan het licht bij een controle door de subsidiërende overheid en worden nog dezelfde dag ter kennis gebracht van de onderwijsorganiserende instantie.

2. Op 12 juli 1995 wordt verzoeker daaromtrent gehoord door het college van burgemeester en schepenen, dat nog dezelfde dag besluit om hem preventief te schorsen en een tuchtprocedure tegen hem in te stellen.

Het tuchtverhoor vindt plaats voor de gemeenteraad op 31 augustus 1995.

Op dezelfde dag besluit de gemeenteraad verzoeker bij wijze van tuchtmaatregel terug te zetten in graad.

Verzoeker heeft de raad van beroep op 14 september 1995 geadieerd. Naar aanleiding daarvan brengt de raad van beroep op 28 juni 1996 het volgende advies uit :

“ (...)

Overwegende dat de heer NICAISE heeft gehandeld in strijd met de plichten die worden opgelegd in de artikelen 7 en 8 van het decreet van 6 juni 1994 tot vaststelling van de rechtspositie van de gesubsidieerde personeelsleden van het officieel gesubsidieerd onderwijs;

Overwegende dat de heer NICAISE, die nu 49 jaar oud is en sinds 1969 onderwijzer is, evenwel op 1 juli 1985 in vast verband benoemd is tot directeur zonder klas; dat zijn loopbaan tot op de dag van de feiten vlekkeloos is verlopen;

Overwegende dat de heer NICAISE bovendien niet uit eigenbelang heeft gehandeld, maar het welzijn van de leerlingen en het comfort van de leerkrachten voor ogen heeft gehouden; dat de lokalen van school nr. 1 te Aat in september 1994 immers erg klein waren, zodat de kinderen door drie onderwijzeressen moesten worden opgevangen om een kwalitatief hoogstaand onderwijs te kunnen bieden; dat de stad Aat voorafgaand trouwens die behoefte aan extra personeel heeft erkend door een onbezoldigde onderwijzeres te aanvaarden;

Overwegende dat de heer NICAISE nooit heeft getracht zijn verantwoordelijkheden te ontvluchten en de stad Aat erg snel heeft voorgesteld om haar te vergoeden voor het nadeel dat hij haar had berokkend; dat het er niet naar uitziet dat hij nogmaals dezelfde fout zou maken;

Overwegende dat terugzetting in graad een erg zware straf is, aangezien het in de rangorde van de straffen de vijfde van de acht straffen is;

Om die redenen,

verstrekt de raad van beroep een gunstig advies over het besluit om de heer NICAISE een tuchtstraf op te leggen, maar een ongunstig advies over het besluit om hem bij wijze van tuchtstraf terug te zetten in graad”;

2. Naar aanleiding van het advies van de raad van beroep besluit de gemeenteraad op 13 juli 1996 om verzoeker bij wijze van tuchtstraf voor één jaar te schorsen.

Op 12 september 1996 vernietigt de bestendige deputatie van de provincieraad van Henegouwen die maatregel omdat hij onvoldoende gemotiveerd is.

3. Op 30 september 1996 legt de gemeenteraad hem bij wijze van straf opnieuw de schorsing voor een jaar op.

Dat besluit, waarin wordt bepaald dat de straf ingaat op de eerste van de maand nadat de bestendige deputatie de wettigheid van de straf heeft erkend, is de handeling die bij het eerste onderhavige beroep wordt aangevochten, alsook de eerste handeling die bij het tweede onderhavige beroep wordt aangevochten.

Ze is met de volgende redenen omkleed :

“ Gelet op de herziening van het besluit van de gemeenteraad van 31 augustus 1995 waarbij besloten wordt om de heer Michel NICAISE, directeur zonder klas van school nr. 1, bij wijze van tuchtstraf met ingang van 1 september 1995 terug te zetten in graad;

Aangezien de bestendige deputatie van de provincieraad van Henegouwen zich op haar vergadering van 3 november 1995 niet tegen de tenuitvoerlegging van dat besluit heeft verzet;

Gelet op de herziening van het besluit van het schepencollege van 12 september 1995, dat de gemeenteraad op 10 november 1995 heeft bekrachtigd, waarbij de heer NICAISE, directeur van school nr. 1, wordt gemuteerd naar de directie van de nieuwe school nr. 5;

Aangezien de heer NICAISE op 14 september 1995 een beroep heeft ingesteld tegen het genoemde besluit van 31 augustus 1995 waarbij hem een tuchtstraf wordt opgelegd; dat dit beroep ontvankelijk is geacht;

Gelet op het gemotiveerd advies van de raad van beroep van 28 juni 1996 (...);

Gelet op het besluit van de gemeenteraad van 13 juli 1996 waarbij besloten wordt om de heer NICAISE bij wijze van tuchtmaatregel één jaar te schorsen;

Gelet op het besluit van 12 september 1996, dat op 16 september 1996 ter kennis is gebracht van de burgemeester van de stad Aat, waarbij de bestendige deputatie van de provincieraad van Henegouwen het voornoemde besluit van de gemeenteraad d.d. 13 juli 1996 heeft vernietigd;

Overwegende dat de bestendige deputatie heeft geoordeeld dat ze het besluit van 13 juli 1996 moest vernietigen, op de grond dat de gemeenteraad niet heeft uitgelegd waarom hij besloten had om verzoeker voor één jaar te schorsen in plaats van hem een lichtere straf op te leggen, en op de grond dat de gemeenteraad zich zodoende niet had gehouden aan de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en aan artikel 65 van het decreet van de Franse Gemeenschapsraad van 6 juni 1994 tot vaststelling van de rechtspositie van de gesubsidieerde personeelsleden van het officieel gesubsidieerd onderwijs;

Overwegende dat het vormgebrek op basis waarvan de bestendige deputatie het besluit van 13 juli 1996 heeft vernietigd, bijgevolg moet worden verholpen;

Overwegende enerzijds dat de raad van beroep zich in zijn advies van 28 juni 1996 niet heeft uitgesproken over de vraag hoe zwaar de straf moet zijn die aan de heer NICAISE wordt opgelegd; dat met toepassing van artikel 65, § 3, laatste lid, van het decreet van 6 juni 1994 tot vaststelling van de rechtspositie van het onderwijzend personeel, het besluit conform het advies wordt geacht als de gemeenteraad geen uitspraak heeft gedaan binnen de gestelde termijn; dat het advies, doordat daarin dus niet wordt aangegeven hoe zwaar de straf moet zijn, op zijn minst onvolledig is en de gemeenteraad vrij laat kiezen hoe zwaar de strafmaat voor de heer NICAISE moet zijn;

Overwegende anderzijds dat de raad van beroep in zijn advies van 28 juni 1996 de volgende verzachtende omstandigheden ten aanzien van de heer NICAISE in aanmerking heeft genomen :

(...)

Overwegende dat het advies van de raad van beroep een misstelling bevat, voorzover daarin wordt vermeld dat de stad Aat indertijd de behoefte aan extra personeel had erkend door een onbezoldigde onderwijzeres te aanvaarden; dat de stad immers niet heeft ingestemd met een vrijwilligster voor de betrokken betrekking; dat ze zich in dat verband ertoe beperkt heeft een halftijdse onderwijzeres aan te stellen op basis van het lestijdenpakket van het vorige jaar;

Overwegende bovendien dat alle verzachtende omstandigheden die de raad van beroep ten aanzien van de heer NICAISE in aanmerking heeft genomen, niets afdoen aan de ernst van de tekortkomingen die hem ten laste worden gelegd; dat die feiten uit een strafrechtelijk oogpunt neerkomen op valsheid en gebruik van valse stukken: dat de heer NICAISE, door de ten laste gelegde feiten te begaan, in het onderhavige geval een ernstige beroepsfout heeft gemaakt die de stad een vaststaand financieel nadeel heeft berokkend; dat de vertrouwensrelatie die tussen een onderwijsorganiserende instantie en de schooldirectie moet bestaan, door die fout bovendien stuk kan gaan;

Overwegende dat een onderwijsorganiserende instantie van elke onderwijzer in het algemeen en van een schooldirecteur in het bijzonder mag verwachten dat hij een toonbeeld van correctheid en integriteit is, dat de waardigheid van het ambt in het gedrang komt door tekortkomingen zoals die van de heer NICAISE;

Overwegende dat al die gegevens bijgevolg een vrij zware tuchtstraf zoals de schorsing voor een jaar rechtvaardigen;

Overwegende dat, als de verzachtende omstandigheden die de raad van beroep ten aanzien van de heer NICAISE in aanmerking heeft genomen niet hadden bestaan, de raad zeker een nog zwaardere straf dan de schorsing voor één jaar aan betrokkene had kunnen opleggen (...);

Verzoeker wordt op 2 oktober 1996 van die maatregel op de hoogte gebracht bij een ter post aangetekend schrijven.

4. Op 7 november 1996 besluit de bestendige deputatie zich niet te verzetten tegen het besluit van de gemeenteraad; de gemeente wordt daarvan op de hoogte gebracht op 21 november, en verzoeker op 25 november.

Dat is de tweede handeling die bij het tweede beroep wordt bestreden;

Overwegende dat de beroepen verknocht zijn en moeten worden samengevoegd;

A. Eerste beroep

Overwegende dat een eerste middel wordt ontleend aan schending van artikel 70 van het decreet van 6 juni 1994 tot vaststelling van de rechtspositie van de gesubsidieerde personeelsleden van het officieel gesubsidieerd onderwijs; dat verzoeker betoogt dat hij weliswaar is gehoord voordat hij op 31 augustus 1995 in graad is teruggezet, maar opnieuw had moeten worden gehoord voordat hij op 13 juli van het daaropvolgende jaar bij wijze van tuchtmaatregel werd geschorst, aangezien het ongunstige advies van de raad van beroep over het eerste besluit een nieuw gegeven vormde; dat hij onderstreept dat het gaat om een nieuwe straf die gebaseerd is op een nieuw besluit van de anders samengestelde gemeenteraad, waarover hij vooraf had moeten worden gehoord; dat hij in zijn latere processtukken op basis van artikel 317 van de nieuwe gemeentewet aanvoert dat die nieuwe tuchtvordering verjaard was op het ogenblik dat de bestreden handeling is gesteld en erop wijst dat dit nieuwe middel, dat van openbare orde is, kan worden opgeworpen in onverschillig welk stadium van de procedure;

Overwegende dat de artikelen 65 en 70 van het genoemde decreet van 6 juni 1994 bepalen :

“ Art. 65, § 1. (...)

§ 2. De beslissing een tuchtstraf uit te spreken wordt meegedeeld aan het personeelslid, dat binnen een termijn van twintig dagen te rekenen van die medeling beroep kan instellen tegen het voorstel tot tuchtstraf voor de in artikel 75 bedoelde bevoegde raad van beroep.

Het beroep schort de procedure op.

Behalve bij gerechtelijke vervolging brengt de raad van beroep een gemotiveerd advies uit (binnen negentig dagen nadat het door het personeelslid ingestelde beroep is ingekomen).

§ 3. De overheid die bevoegd is om de straf uit te spreken, treft de definitieve beslissing binnen de maand na ontvangst van het advies.

De beslissing neemt het gemotiveerd advies van de raad over.

Ze wordt eveneens gemotiveerd als ze afwijkt van het advies of van de motivering ervan.

De overheid deelt haar beslissing mee aan de raad van beroep en aan de verzoeker.

Als ze zich niet tijdig uitspreekt, is de beslissing geacht met het advies overeen te stemmen.

Art. 70. Er mag geen strafmaatregel uitgesproken worden tenzij het personeelslid vooraf gehoord of ondervraagd werd.

Tijdens het verhoor kan het personeelslid bijgestaan of vertegenwoordigd worden door een advocaat, een raadsman gekozen onder de fungerende of gepensioneerde personeelsleden van het officieel gesubsidieerd onderwijs of door een afgevaardigde van een representatieve vakvereniging, zoals bedoeld in voormeld besluit van 28 september 1984.”;

dat uit die bepalingen onder meer kan worden afgeleid dat de rechten van verdediging moeten worden uitgeoefend voordat de straf wordt uitgesproken, alsook door beroep in te stellen bij een daartoe opgerichte adviesraad en dat artikel 78 van het genoemde decreet ook bepaalt dat de betrokkene en de onderwijsorganiserende instantie moeten worden gehoord;

Overwegende dat verzoeker in casu is gehoord voordat hij in graad is teruggezet; dat niet wordt betwist dat hij zijn standpunt heeft kunnen uiteenzetten, trouwens met succes, ook voor de raad van beroep; dat de eis opnieuw te worden gehoord voordat met inachtneming van het advies van de raad van beroep een lichtere straf wordt opgelegd, volgt uit de voormelde bepalingen, ook al moet de beslissing volgens die bepalingen in een dergelijk geval met bijzondere redenen worden omkleed;

Overwegende dat verzoeker ten onrechte aanvoert dat de door hem aangevochten straf voortvloeit uit het feit dat een nieuwe tuchtprocedure tegen hem is aangevat; dat de gemeenteraad immers op 13 juli 1996 weliswaar besloten heeft om hem bij wijze van tuchtstraf voor één jaar te schorsen, maar de procedure daarom nog niet van meet af aan heeft hervat; dat de gemeenteraad zich met inachtneming van artikel 63, § 3, van het genoemde decreet ertoe beperkt heeft een einde te maken aan de procedure die één jaar tevoren was aangevat; dat de bestendige deputatie de oorspronkelijke maatregel weliswaar op 12 september 1996 heeft vernietigd; dat die vernietiging echter alleen gegrond is op de omstandigheid dat de maatregel onvoldoende gemotiveerd was; dat de tuchtprocedure niet van voren af aan moest worden hervat om dat vormgebrek te verhelpen, aangezien de gemeenteraad, waarvan alle leden die aanwezig waren op de vergaderingen van 13 juli en 30 september 1996 ook aanwezig waren op de hoorvergadering van 31 augustus 1995, zijn uiteindelijke besluit alleen hoefde te omkleden met de vereiste bijzondere redenen, wat hij heeft gedaan;

Overwegende dat verzoeker via een nieuw middel, waarvan niet hoeft te worden onderzocht of het van openbare orde is, net zo ten onrechte aanvoert

dat de vervolging verjaard is; dat artikel 317, eerste lid, van de nieuwe gemeentewet weliswaar bepaalt dat “de tuchtoverheid (...) geen tuchtrechtelijke vervolging meer (kan) instellen na verloop van een termijn van zes maanden na de vaststelling of de kennisname van de strafbare feiten”, maar dat die bepaling niet geldt voor het onderwijspersoneel, zoals blijkt uit artikel 281 van de gemeentewet; dat het middel niet opgaat;

Overwegende dat een tweede middel wordt ontleend aan schending van het beginsel dat de straf in verhouding moet staan tot de feiten; dat verzoeker betoogt dat, aangezien de raad van beroep geoordeeld heeft dat een terugzetting in graad een te zware en te strenge straf was, de gemeenteraad niet anders kon dan de straf te kiezen die in de hiërarchie van de straffen direct daarvoor komt, namelijk schorsing bij tuchtmaatregel, zonder het evenredigheidsbeginsel te schenden; dat hij voorts aanvoert dat de verwerende partij één van zijn collega's in een objectief gezien identieke situatie slechts een berisping had gegeven;

Overwegende dat de Raad van State zijn beoordeling niet in de plaats kan stellen van die van de bevoegde overheid; dat hij echter wel kan optreden tegen een beoordeling die kennelijk niet in verhouding staat tot de ten laste gelegde feiten;

Overwegende dat de bestreden straf in het onderhavige geval de schorsing voor één jaar is, namelijk voor die tuchtmaatregel de maximumtermijn die wordt voorgeschreven bij artikel 67 van het decreet van 6 juni 1994 tot vaststelling van de rechtspositie van de gesubsidieerde personeelsleden van het officieel gesubsidieerd onderwijs; dat het personeelslid dat die maatregel opgelegd krijgt, concreet “uit zijn ambt (wordt) verwijderd en (...) de helft van het brutobedrag van zijn laatste activiteitswedde of wachtwedde geniet”; dat in het uittreksel uit de notulen van zaterdag 13 juli 1996 van de besloten vergadering van de gemeenteraad, waarin de uitleg van schepen DUPONT aan gemeenteraadslid CICIGOI wordt gerapporteerd, nog concreter staat dat “een schooldirectie (...) gemiddeld tussen 60.000 en 70.000 frank netto per maand verdient”, wat een beeld geeft van de financiële gevolgen die de bestreden straf voor verzoeker heeft;

Overwegende dat de feiten die verzoeker ten laste worden gelegd uiteraard een zware beroepsfout vormen die de waardigheid van zijn ambt in het gedrang kan brengen en een vrij zware tuchtstraf rechtvaardigt; dat echter rekening moet worden gehouden met de verzachtende omstandigheden die de raad van beroep reeds in zijn advies van 28 juni 1996 in aanmerking heeft genomen: zijn 27-jarige

loopbaan verliep vlekkeloos tot op de dag van de feiten; Michel NICAISE handelt niet uit eigenbelang, maar met het oog op het welzijn van de leerlingen en het comfort van de leerkrachten; in dat verband is de uitleg die verzoeker heeft gegeven toen hij op 31 augustus 1995 is gehoord, nooit betwist; uit die uitleg blijkt dat, als er na de middag geen derde collega zou zijn, de kleuteronderwijzeressen de werkzaamheden die ze het jaar tevoren samen met de onderwijsraad hebben aangevangen niet zouden kunnen voortzetten en vooral dat de kinderen dan met een dertigtal samen zouden zitten, de enen in een lokaal van vier bij vier meter en de anderen in een lokaal van drie bij vier meter; dat verzoeker nooit getracht heeft zijn verantwoordelijkheden te ontvluchten; dat hij de stad Aat erg snel voorgesteld heeft om haar te vergoeden voor het nadeel dat hij haar had berokkend; dat het er niet naar uitzag dat hij nogmaals dezelfde fout zou maken;

Overwegende dat de verwerende partij bij het beoordelen van de vraag hoe zwaar de straf moest zijn, geen acht mocht slaan op de omstandigheid dat de fout de stad een vaststaand financieel nadeel had berokkend, terwijl verzoeker had voorgesteld om dat nadeel te vergoeden; dat de stad op dat punt evenmin conform het advies van de raad van beroep heeft gehandeld door die omstandigheid ten laste te blijven leggen, zonder uit te leggen waarom ze niet is ingegaan op het voorstel van verzoeker om het nadeel te vergoeden;

Overwegende dat het incoherent is enerzijds te oordelen dat “de vertrouwensrelatie die tussen een onderwijsorganiserende instantie en de schooldirectie moet bestaan, door (de begane) fout stuk kan gaan” en anderzijds alleen straffen te overwegen en a fortiori op te leggen waarbij dat vertrouwen nog altijd noodzakelijk is; dat als de verwerende partij werkelijk van mening was dat het vertrouwen volledig zoek was, ze een straf had moeten kiezen waarbij die vertrouwensrelatie wordt stopgezet; dat de verwerende partij zichzelf de mogelijkheid ontnam om de ernst van de gekozen tuchtstraf nog op grond van die overweging te rechtvaardigen door te kiezen voor de schorsing bij tuchtmaatregel, waarbij dat vertrouwen na één jaar weer moet zijn hersteld, al was het maar om in overeenstemming te zijn met het advies van de raad van beroep; dat die overweging, zonder dat hiervoor een reden wordt opgegeven, overigens afbreuk doet aan het advies van de raad van beroep, waarin stond dat “het er niet naar uitziet dat hij nogmaals dezelfde fout zou maken”;

Overwegende dat de ernst van de uiteindelijk gekozen straf tot slot gebaseerd lijkt te zijn op gegevens die geen uitstaans hebben met het ten laste gelegde feit; dat schepen DUPONT immers op de reeds vermelde

gemeenteraadsvergadering van 13 juli 1996 zich tot de volgende uitspraak heeft laten verleiden : “Mevrouw CICIGOI, men mag niet vergeten dat de heer NICAISE al een jaar thuis is”; dat die verklaring in haar context betekende dat het feit dat verzoeker al een jaar “preventief geschorst was met behoud van zijn wedde” kon opwegen tegen de schorsing bij tuchtmaatregel voor één jaar, die het schepencollege had voorgesteld;

Overwegende dat uit al die overwegingen blijkt dat de oplegde straf, namelijk de schorsing voor één jaar, kennelijk buitensporig was; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat een derde middel wordt ontleend aan de “noodsituatie” waarin verzoeker zich bevond; dat verzoeker de verwerende partij verwijt dat ze hem in zekere zin tot de fout genoodzaakt heeft door hem, voor een kwalitatief hoogstaande openbare dienstverlening, “ondoeltreffende” voorwaarden voor de uitoefening van zijn ambt op te leggen; dat hij opmerkt dat, zoals de raad van beroep heeft vermeld, geen degelijk onderwijs kon worden gegeven met twee voltijdse onderwijzeressen en één halftijdse onderwijzeres, waarbij de verwerende partij bovendien een “onbezoldigde” onderwijzeres heeft aanvaard; dat hij van oordeel is dat hij als enige zijn verantwoordelijkheid heeft opgenomen om een kwalitatief hoogstaand onderwijs te waarborgen en dat het bijgevolg erg onrechtvaardig is hem te straffen, zonder acht te slaan op de “bijna-noodsituatie” waarin hij objectief bekeken terechtgekomen is, louter door toedoen van de onderwijsorganiserende instantie;

Overwegende dat “de noodsituatie” waarop verzoeker zich beroept, in werkelijkheid één van de verzachtende omstandigheden is die de raad van beroep in aanmerking heeft genomen, namelijk de behoefte aan meer personeel; dat uit het onderzoek van het tweede middel echter is gebleken dat die omstandigheden uiteindelijk in overweging zijn genomen bij het bepalen van de straf; dat de gemeenteraad geen kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt, noch in zijn keuze, noch door te oordelen dat die omstandigheden, waaronder de behoefte aan personeel, niets afdeden aan de ernst van de ten laste gelegde feiten; dat het middel niet opgaat;

B. Tweede beroep

Overwegende dat dit beroep, net zoals het eerste, in de eerste plaats gericht is tegen het besluit van 30 september 1996 waarbij de gemeenteraad verzoeker bij wijze van tuchtmaatregel voor één jaar schorst; dat dit beroep op dezelfde middelen steunt; dat het beroep overbodigen derhalve niet-ontvankelijk is voorzover het tegen het voornoemde besluit gericht is;

Overwegende, wat het tweede onderwerp van het beroep betreft, namelijk het besluit van 7 november 1996 waarbij de bestendige deputatie van de provincieraad van Henegouwen heeft verklaard dat ze zich niet verzet tegen de tuchtmaatregel die de gemeentelijke overheid heeft genomen, evenmin ontvankelijk is; dat het besluit waarbij de toezichthoudende overheid afziet van de mogelijkheid om haar vernietigingsbevoegdheid uit te oefenen - in het onderhavige geval de bevoegdheid die de bestendige deputatie ontleent aan artikel 13 van het decreet van 20 juli 1989 houdende organisatie van het toezicht op de gemeenten, de provincies en op de intercommunales van het Waalse Gewest - geen handeling is waartegen beroep kan worden ingesteld,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De beroepen met de nrs. A.72.230/VI-13.539 en A.72.301/VI-13.552 worden samengevoegd.

Artikel 2.

Vernietigd wordt het besluit van 30 september 1996 waarbij de gemeenteraad van Aat Michel NICAISE bij wijze van tuchtstraf voor één jaar schorst in zijn ambt van schooldirecteur.

Artikel 3.

Het tweede beroep wordt verworpen.

Artikel 4.

De kosten, bepaald op 8.000 frank, komen ten laste van verzoeker ten belope van 4.000 frank en ten laste van de verwerende partij ten belope van 4.000 frank.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de
VIe kamer, op vierentwintig mei tweeduizend door :

de HH.	CLOSSET,	kamervoorzitter,
	HANSE,	staatsraad,
	LEWALLE,	staatsraad,
	HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.